

Sygn. akt V GC 389/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Karolina Krzemińska
Protokolant:	sekr. sądowy Marzena Ornaf

po rozpoznaniu w dniu 07 lutego 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. M.**

przeciwko (...) Towarzystwu (...) **w W.**

o zapłatę kwoty 58.800 zł

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 58.800,00 zł (pięćdziesiąt osiem tysięcy osiemset) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31.07.2013r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.557,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V GC 389/13

UZASADNIENIE

Powód S. M. prowadzący działalność gospodarczą po nazwę (...) wystąpił z powództwem przeciwko (...) S.A. (...) w W. domagając się zasądzenia kwoty 58.800 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01.07.2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kolizji drogowej uległ uszkodzeniu jego pojazd. Odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi pozwane towarzystwo, w którym ubezpieczony był w zakresie OC sprawca szkody. Powód zgłosił szkodę pozwanemu i z uwagi na zakres uszkodzeń pojazdu oddał go do naprawy. Jednocześnie poinformował pozwanego, że wynajął pojazd zastępczy na czas naprawy z uwagi na konieczność kontynuowania prowadzonej działalności gospodarczej. Po zakończeniu naprawy powód zwrócił pojazd zastępczy, za którego wynajem zapłacił kwotę 72.324 zł brutto. Pozwany bezpodstawnie odmówił zwrotu kosztów za wynajem pojazdu zastępczego. Powód przez 98 dni nie mógł korzystać z uszkodzonego pojazdu, przy czym to działania ubezpieczyciela doprowadziły do wydłużenia tego okresu (konieczność dokonywania dodatkowych

ogłędzin). Dochodzona kwota stanowi koszty wynajęcia pojazdu zastępczego udokumentowane fakturą vat nr (...) pomniejszone o podatek vat.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.634 zł.

W uzasadnieniu przyznał swą odpowiedzialność co do zasady. Wskazał, że roszczenie powoda jest niezasadne. Powód może domagać się zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego jedynie za czas potrzebny do naprawy uszkodzeń pojazdu powstałych na skutek kolizji, nie przedstawił zaś dowodu na to, że czasem tym był okres od 17.01.2013r. do 26.04.2013r. Choć pojazd oddany został do naprawy w dniu 17.01.2013r., to dopiero w dniu 16.03.2013r. rozpoczęto prace demontażowe, przy czym dwukrotnie w tym czasie pojazd oczekiwał na miejsce w warsztacie. Powód nie wykazał również, że pojazd służył mu do prowadzenia działalności gospodarczej oraz że gdyby nie wynajął pojazdu zastępczego, to poniósłby stratę majątkową i w jakiej wysokości a nadto, iż wynajęty pojazd odpowiadał klasą pojazdowi uszkodzonemu. Powód powinien również pomniejszyć roszczenie o kwotę związaną z faktem nieponoszenia przez 98 dni kosztów eksploatacji uszkodzonego pojazdu. Brak jest podstaw do uznania, że wynajęty pojazd był powodowi niezbędny, że nie mógł on do celów prowadzonej działalności wykorzystać innego pojazdu będącego w jego posiadaniu. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł również, że wymagalność roszczenia powstała dopiero z dniem doręczenia odpisu pozwu, gdyż powód uprzednio nie występował z roszczeniem o zwrot kosztów pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 15.01.2013r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uległ uszkodzeniu pojazd m-ki M. (...) o nr rej. (...) należący do powoda.

Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. V. (...) w W..

okoliczności niesporne

Uszkodzony pojazd został w dniu 17.01.2013r. oddany do autoryzowanego salonu naprawy M. (...) wykonującego naprawy mechaniczne i blacharskie pojazdów specjalistycznych (z zabudową wewnętrzną).

W dniu 18.01.2013r. przedstawiciel pozwanego przeprowadził oględziny pojazdu, zaś w dniu 26.02.2013r. oględziny dodatkowe.

Dokonanie naprawy wymagało uprzedniego pracochłonnego demontażu zabudowy wewnętrznej pojazdu (wykonywanej na indywidualne zamówienie) oraz zamówienia części zamiennych.

Po dokonaniu naprawy pojazd wydano powodowi w dniu 26.04.2013r.

dowody :- pismo (...) sp.j. z dnia 03.06.2013r. – k. 21

akt,

- zeznania świadka K. K. – k. 100 v-

101akt

Powód w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą posiadał łącznie 8 aut przystosowanych do przewozu osób, z tym że jedno z nich zbył przed kolizją drogową.

Uszkodzony pojazd był wykorzystywany do wykonywania regularnych przewozów pasażerskich na trasie Ś. – M. – R. – J. w ramach działalności prowadzonej w oparciu o licencję nr (...) wydaną przez Starostę (...) oraz zezwolenie nr (...) Marszałka Województwa (...).

Dwa kolejne auta powód wykorzystywał do wykonywania regularnych przewozów pasażerskich na trasach: Ś. – P.- S. J. G. oraz Ś. – S. – J. – zgodnie z zezwoleniami nr (...) i nr (...).

Pozostałe samochody powoda - zgodnie z umową z dnia 1.03.2012r. - wykorzystywane były do wykonywania stałych przewozów okazjonalnych (wycieczek) na trasach wyznaczonych przez organizatora – Centrum (...) w Ś..

dowody : - ewidencja środków trwałych – k. 61 akt

- licencja nr (...) – k. 54 akt

- zezwolenia nr (...), (...), (...) – k.

55,57, 59 akt

- rozkłady jazdy – k. 56,58, 60,

- umowa z dnia 01.03.2012r. – k. 62 akt

- zeznania powoda S. M. – k. 119

akt

Z uwagi na konieczność kontynuowania działalności transportowej powód poszukiwał pojazdu zastępczego przystosowanego do przewozu osób i dokonał wyboru oferty spółki (...) Sp. z.o.o. w N. jako najkorzystniejszej cenowo.

W dniu 17.01.2013r. powód zawarł z w/w spółką na czas nieokreślony umowę najmu pojazdu m-ki M. (...).

Powód użytkował pojazd zastępczy do dnia 25.04.2013r. w takim samym zakresie w jakim uprzednio korzystał z uszkodzonego w wyniku kolizji auta.

Za jego wynajem zapłacił kwotę 72.324 zł brutto (58.800 zł bez podatku vat) na podstawie faktury vat nr (...) wystawionej przez wynajmującego.

dowody : - umowa najmu z dnia 17.01.2013r. –k. 11-12 akt,

- oświadczenie powoda z dnia 23.01.2013r. – k. 13

akt,

- protokół odbioru pojazdu – k. 14 akt,

- zestawienie wykonanych kursów – k. 86-96 akt,

- faktura vat nr (...) - k.15 akt,

- potwierdzenie przelewu – k. 20 akt,

- zeznania powoda S. M. – k. 119 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnieniu.

Odpowiedzialność pozwanego za skutki kolizji, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd powoda, znajduje oparcie w treści art. 822§1 kc oraz art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r., nr 124, poz.1152 ze zm.), zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia.

W niniejszej sprawie odpowiedzialność ta nie była sporna. Sporna pozostawała natomiast zasadność i wysokość roszczenia odszkodowawczego powoda z tytułu zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Zgodnie z ugruntowanym w judykaturze poglądem poniesienie przez przedsiębiorcę kosztów wynajęcia samochodu zastępczego do kontynuowania działalności gospodarczej pozostaje w normalnym związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym i stanowi stratę określoną wart. 361 § 2 k.c. (por. orz SN z dnia 6 stycznia 1999 r., II CKN 109/98 (nie publ.)) wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03).

Wynajmowanie pojazdu zastępczego do dalszego prowadzenia działalności gospodarczej w sytuacji, w której uszkodzony pojazd służył powodowi w takim właśnie celu, należy ocenić jako prawidłowe działanie poszkodowanego, minimalizujące szkodę, ponieważ dochody utracone w wyniku zawieszenia działalności gospodarczej mogłyby przewyższyć koszty wynajęcia pojazdu zastępczego (por. wyrok SN z dnia 18 marca 2003 r., IV CKN 1916/00 (nie publ.)). Również w wyroku z dnia 8 września 2004 r., IV CK 672/03, Sąd Najwyższy uznał za normalne następstwo zniszczenia pojazdu, służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, konieczność wynajęcia pojazdu zastępczego w celu kontynuowania tej działalności do czasu naprawienia szkody. Poszkodowanemu przysługuje wówczas od ubezpieczyciela zwrot wydatków koniecznych, ale tylko za okres między dniem wypadku a dniem, w którym może nabyć analogiczny pojazd, nie dłuższy niż do zapłaty odszkodowania. Wydatkiem koniecznym jest wydatek niezbędny do korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Mógłby zatem żądać tylko zwrotu wydatków poniesionych za korzystanie z pojazdu zastępczego, pomniejszonych o sumę, jaką wydatkowałby na koszty eksploatacji własnego pojazdu. Za szkodę można uznać tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, którego obciąża ciężar dowodu wysokości szkody.

Także w doktrynie występuje zgodność poglądów co do objęcia odpowiedzialnością odszkodowawczą adekwatnych wydatków związanych ze zniszczeniem lub uszkodzeniem samochodu w wypadku komunikacyjnym, jeżeli samochód był wykorzystywany do prowadzenia działalności gospodarczej.

Przenosząc te poglądy na grunt rozpatrywanej sprawy należało stwierdzić, iż roszczenie powoda w zakresie zwrotu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego było zasadne.

Powód wykazał, przedkładając stosowne dokumenty w postaci licencji, zezwolenia nr (...) oraz rozkładu jazdy i zestawienia kursów, iż pojazd, który uległ kolizji służył mu do wykonywania działalności gospodarczej w zakresie regularnych przewozów pasażerskich na trasie Ś. – M. – R. – J.. Jednocześnie z zeznań powoda, którym sąd dał wiarę w całości, wspartych dowodami z dokumentów w postaci: zezwoleń nr (...), nr (...), rozkładów jazdy oraz umowy o usługi przewozowe z dnia 01.03.2012r., wynikało, iż również pozostałe posiadane przez powoda pojazdy, były wykorzystywane do wykonywania regularnych przewozów pasażerskich bądź przewozów okazjonalnych na podstawie zawartej umowy o usługi przewozowe. Z powyższego wynikało, iż powód nie miał możliwości zastąpienia uszkodzonego pojazdu innym będącym w jego posiadaniu. Sutkiem zaprzestania wykonywania przewozów na trasie obsługiwanej przez pojazd uszkodzony w wyniku kolizji mogło być zaś cofnięcie licencji na wykonywanie transportu drogowego, co miałoby daleko idące konsekwencje dla dalszej działalności gospodarczej powoda, zaś starty poniesione przez niego z tego tytułu niewątpliwie przewyższałyby wysokość kosztów poniesionych na wynajem pojazdu zastępczego.

Należy również podkreślić, iż z wiarygodnych zeznań powoda wynikało, iż dochował on wszelkich aktów staranności w celu zminimalizowania wysokości szkody związanej z koniecznością wynajmu pojazdu zastępczego.

Po pierwsze dokonał on porównania ofert rynkowych wynajmu pojazdów zastępczych i wybrał ofertę cenowo dla niego najbardziej korzystną. Ponadto wynajął on pojazd tożsamy pod względem marki i modelu do pojazdu uszkodzonego.

Po wtóre zaś powód oddał uszkodzony pojazd w celu naprawy do autoryzowanej stacji obsługi wykonującej zarówno naprawy mechaniczne i blacharskie pojazdów ze specjalistyczną zabudową wewnętrzną. A zatem miał on podstawy do tego by zasadnie oczekiwać, iż naprawa zostanie wykonana w sposób sprawny i profesjonalny przez specjalistów z danej dziedziny. Sąd dał przy tym wiarę zeznaniom świadka K. K., z których wynikało, że czas naprawy pojazdu powoda mógł znacząco się wydłużyć z uwagi na konieczność demontażu części robionego na zamówienie wyposażenia wewnętrznego pojazdu, zaś konieczność oczekiwania na miejsce w warsztacie blacharskim wynika ze sposobu organizacji pracy w (...). Sąd dał również wiarę dowodowi z dokumentu prywatnego w postaci chronologicznego zestawienia czasu naprawy pojazdu powoda (k. 21 akt) albowiem jego wiarygodność nie została podważona innymi dowodami a nadto znajdowała oparcie w zeznaniach powoda.

Skoro zaś pozwana podnosiła, iż pojazd powoda był naprawiany w (...) dłużej aniżeli wynikałoby to z technologicznego czasu naprawy uszkodzeń powstałych w wyniku kolizji, to powinna była fakt ten wykazać. To na niej bowiem spoczywał ciężar dowodu w tym względzie – zgodnie z zasadą wynikającą z art. 6 kc.

Chybiony był również argument pozwanej o konieczność pomniejszenia szkody o kwotę, którą pozwany zaoszczędził nie ponosząc kosztów eksploatacji naprawianego pojazdu. Z zeznań powoda wynikało bowiem, iż w okresie naprawy uszkodzonego pojazdu ponosił on koszty eksploatacji (paliwo, wymiana oleju) oraz naprawy pojazdu zastępczego więc o żadnej oszczędności z tego tytułu mowy być nie może.

Wysokość wydatków poniesionych przez powoda z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego została przez niego należycie wykazana dowodami z dokumentów w postaci faktury vat nr (...) oraz potwierdzenia przelewu.

Mając powyższe względy na uwadze zasądzono na rzecz powoda kwotę 58.800 zł stanowiącą równowartość ceny netto (bez podatku vat) wynajmu pojazdu zastępczego.

O odsetkach ustawowych od zasądanego świadczenia orzeczono na podstawie art. 481§ 1 i 2 kc w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...).

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej, z akt szkodowych wynika, że powód na etapie postępowania likwidacyjnego zgłosił w piśmie z dnia 02.05.2013r. żądanie zwrotu dochodzonej kwoty z tytułu wynajmu pojazdu zastępczego. Ponieważ jednak wskazane pismo nie zawiera daty wpływu do pozwanej, zaś ta zaprzeczyła aby je otrzymała a powód nie dołączył potwierdzenia jego nadania lub odbioru, odsetki zasądzono dopiero od dnia następnego po doręczeniu pozwanej odpisu pozwu.

W pozostałej części, tj. co do odsetek żądanych przed dniem 31.07.2013r. powództwo należało oddalić (punkt II wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.98§1 i 3 kpc (punkt III wyroku).

Na koszty poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w wysokości 2.940 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 3.600 zł obliczone stosownie do §6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002r., nr 163, poz.1348 ze zm.).

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)